

Redaktören har ordet

Det har sagts att humaniora är ett brokigt kluster av discipliner, i någon mån förenade av ambitionen att förstå människor och deras sociala och kulturella världar. Humaniora utövar inflytande på såväl samhällsliv som vardag på sätt som kanske inte påtagligt märks men som är viktigt för att hålla uppe ett pluralistiskt och demokratiskt samhälle. En närmare analys av kunskaps-effekterna kan visa hur genomgripande humanioras verkningar faktiskt är.

De fyra bidragen i detta nummer av HumaNetten exemplifierar humanioras bredd och berör teman som på olika sätt haft betydelse för mänsklig kultur, det må vara direkt eller indirekt: det vetenskapliga skrivandets tidigmoderna rötter, kristna ritualer, formeringen av en tidig muslimsk sociopolitisk organisation, samt ungdomslitteratur. I sin text "Carl von Linné som vetenskaplig skribent. En studie av ett genredrag i *Kungliga Vetenskapsakademiens Handlingar*" studerar Hans Landqvist och Lena Rogström Linnés vetenskapliga prosa, dock inte de berömda rese-schildringarna utan texter han författade för Vetenskapsakademiens räkning. Här identifieras genredrag i form av halvlistor som typiska för hur Linné lade upp sina texter. Torsten Löfstedt genomför i artikeln "Konfirmation och andedop" en komparativ analys av konfirmation i lutherska kyrkor och de andedop som praktiseras av pingstkyrkorna. Detta diskuteras mot bakgrund av vad de kristna grundtexterna har att säga. Löfstedt drar vissa slutsatser om varför andedop med tiden kom att ersättas av konfirmationsakten. Saleha Sharifi bidrar med en semantisk textanalys av begreppet *fiṣq* såsom det utvecklas i den tidigaste islam, i texten "The Evolution of the Concept of *Fisq* in the Qur'ān (Based on the Meccan and Medinan Periods)". *Fisq* betyder brytande mot den muslimska lagen och genom att studera passager i koranen kan man dra slutsatser om tre relaterade nyansförskjutningar under Muhammads egen livstid, vilket får betydelse för senare religiös praktik. Slutligen tittar Maria Nilson på mörka ungdomslitterära teman i sin studie "Men de får ju varandra på slutet". Att läsa moderna ungdomsdystopier som *romance*". Nilson diskuterar fyra dystopiska romaner av den kinesisk-amerikanska författaren Marie Lu och hur de också kan studeras som *romance*, det vill säga skildringar av romantiska relationer.

För redaktionens räkning
Hans Hägerdal